

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud: V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud:D. Fujenco, L. Caraianu, Șt. Starciuc)

ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primarul municipiului Comrat, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Codjebaș Anna împotriva Primarului municipiului Comrat cu privire la anularea dispoziției nr.206 din 15 mai 2018 privind aplicarea sancțiunii disciplinare,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a admis apelul declarat de Codjebaș Anna și s-a casat integral hotărârea din 13 martie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 24 iulie 2018 Codjebaș Anna s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primarului municipiului Comrat, solicitând anularea dispoziției nr.206 din 15 mai 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința reclamantei și anume mustrare aspră.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 15 mai 2018 Primarul municipiului Comrat în rezultatul examinării procesului-verbal nr.1 din 14 mai 2018 al ședinței comisiei disciplinare de pe lângă Primăria municipiului Comrat a emis dispoziția nr.206 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, mustrare aspră pentru încălcarea repetată a art.9 alin.(2), art.201 Codul muncii și art.67 alin.6 Regulamentul intern al Primăriei municipiului Comrat.

A comunicat reclamanta că dispoziția nr.206 i-a fost adusă la cunoștință la data de 16 mai 2018.

A relatat că în dispoziția nr.206 din 15 mai 2018 nu s-a indicat care anume obligații au fost încălcate de către Codjebaș Anna.

A menționat reclamanta că nu este funcționar public ci este inspector superior de impozitare a grupului de colaboratori care efectuează deservirea tehnică în Primăria municipiului Comrat.

A susținut că din conținutul dispoziției nr.206 din 15 mai 2018 temeiul pentru aplicarea sancțiunii disciplinare a fost faptul insultării persoanei Arabadji Maria care a avut loc la 02 mai 2018 în incinta Primăriei municipiului Comrat, însă careva probe

privind vinovăția reclamantei nu au fost prezentate.

Prin hotărârea din 13 martie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central s-a respins acțiunea.

Prin decizia din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat s-a admis cererea de apel declarată de Codjebaș Anna. S-a casat hotărârea din 13 martie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii. S-a anulat dispoziția Primarului municipiului Comrat nr.206 din 15 mai 2018 prin care s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare în privința Codjebaș Anna, muștrare aspră ca fiind emisă cu încălcarea legislației în vigoare.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat că, din conținutul dispoziției nr.206 din 15 mai 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare s-a indicat că se anunță muștrare aspră Annei Codjebaș pentru încălcarea repetată a art.9 alin.(2), art.201 Codul muncii și art.67 alin.6 Regulamentul intern al Primăriei municipiului Comrat.

Însă, instanța de apel a relatat că Primarul municipiului Comrat nu a prezentat probe care ar confirma vinovăția Annei Codjebaș, mai mult ca atât, această dispoziție nu conține circumstanțe care ar descrie încălcarea repetată.

La 19 noiembrie 2019 și respectiv la 09 decembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Primarul municipiului Comrat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 19 septembrie 2019 și expediată participanților la proces la 21 octombrie 2019 (f.d. 98), fiind recepționată de către recurent, conform avizului de recepție la 23 octombrie 2019 (f.d.100).

Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat a fost înregistrat la 19 noiembrie 2019 și respectiv la 09 decembrie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 30 ianuarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d.139), iar potrivit avizului de recepție Codjebaș Anna nu a recepționat recursul,

plicul fiind restituit cu mențiunea „plecat” (f.d.140).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimata nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Primarul municipiului Comrat.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primarul municipiului Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru